

TOHLE NEĀĀETĀŠTE, JE TO STARĀ•...

ĀĀEtrtek, 04 leden 2018

MĀ›I jsem v noci sen. Tak hrozný, aĀ¼ jsem se zpotil. ZdĀlo se mi, Ā¼e se zavĀdĀ›nĀm inkluze do škol by se mĀ›lo jĀt dĀl, aĀ¼ do stĀtnĀ sprĀvy. Na kaĀ¼dĀm ministerstvu by mĀ›lo bĀt povinnĀ procento mentĀlnĀ› retardovanĀch ũĀ™ednĀkĀ, ve vlĀdĀ› povinnĀ procento mentĀlnĀ› retardovanĀch ministrĀ...

Jo, a v parlamentu povinnĀ procento mentĀlnĀ› retardovanĀch poslancĀ, u kaĀ¼dĀho soudu povinnĀ procento mentĀlnĀ› retardovanĀch soudcĀ...Pak jsem se ale probudil a došlo mi, Ā¼e tenhle nĀpad uĀ¼ dĀvno nĀ›kdo realizoval...

PrĀde sedliak na svojej starej motorke k susedovi na lazoch a bŭcha na dvere.

Chlapec, asi 9-roĀnĀ, mu otvorĀ dvere.

„Je otec doma?“

„Nie, nie je - išiel do mesta.“

„NuĀ¼ a mama je doma?“

„Nie, aj ona išla s otcom do mesta.“

„A Āo tvoj brat ĀŽuro? Je doma?“

„Nie, aj on išiel s mamou a otcom.“

Sedliak chvĀ¼u prešĀ¼apuje z nohy na nohu a nieĀo si zlostne mrmle pod nos.

„MôĀ¼em vĀm nejako pomôcĀ, pane? Ja viem, kde mĀ otec všetky nĀstroje, ak by ste si chcel nejaký poĀ¼iĀ•aĀ, alebo mōĀ¼em nechaĀ otcovi odkaz.“

„NuĀ¼,“ hovorĀ sedliak hnevliivo, „naozaj sa chcem porozprĀvaĀ s otcom. O tvojom bratovi ĀŽurovi, mojej dcĀre Zuze a jej tehotenstve.“

Chlapec sa na chvĀ¼u zamyslĀ a potom vravĀ:

„O tom by ste sa mal dohodnŭ s otcom. Ja viem, Ā¼e za pripustenie bŭka berie 50 eur a za kanca 15 eur, no naozaj neviem koĀ¼ko berie za ĀŽura.“

Karel a BoĀ¼enka uĀ¼ jsou rok svoji a proĀ¼ivajĀ docela bĀ›Ā¼nĀ manĀ¼elstvĀ.

BoĀ¼enka jednou pĀ™ijde domĀ a tam nikdo. UdĀ›lĀm si z KĀji legraci, Ā™ekne si a napĀ›e dopis:

„Milý KĀjo. Nezlob se, ale Āekala jsem od manĀ¼elstvĀ vĀc. Je to poĀ™Ād stejnĀ, stereotypnĀ, nic se nedĀ›je a mĀ› u nebavĀ. OdjĀ›dĀm k mamince a podĀvĀm Ā¼Ādost o rozvod. BoĀ¼ka.“

PoloĀ¼Ā dopis na stolek, aby byl na oĀ›Āch, a schovĀ se pod postel. Vtom pĀ™ĀchĀzĀ KĀja. PĀ™eĀte si dopis a nahlas uvaĀ¼

„No co se dĀ›lat. Všechno zlĀ je k nĀ›Āemu dobrĀ.“

ZvedĀ telefon a volĀ:

„Ahoj, milĀĀku, tak ta starĀ krĀva to uĀ¼ asi pochopila a podĀvĀ Ā¼Ādost o rozvod. Jen jĀ tu napĀ›e dopis; u dopis a za chvĀli jsem u tebe.“

Vezme dopis, pĀ™ĀpĀ›e k nĀ›mu nĀ›kolik vĀ›t a zabouchne za sebou dveĀ™e.

BoĀ¼enka vyleze zpod postele celĀ ubreĀenĀ, pĀ™es slzy nevidĀ a vrhne se na dopis, kde je pĀ™ĀpsĀno:

„Taky jsem si dĀ›lal legraci. Šel jsem na pivo. Byly ti vidĀ›t nohy. KĀja.“

Jede chlap metrem v hrozn  tlačenici, před ním stojí  ena. V tom ten chlap pov d :

‐Promiňte, paní, to není to, co si myslíte. J  m m malou vejplatu a dostávám to v mincích zabalen  do válečku. A ten sem si dal před cestou do kapsy...‐

V dal  stanici se na muže ta žena obr t  a prohlásí:

‐V en  pane, to, že máte malou vejplatu, v m v  m.  e ji dostáváte v mincích, v m taky v  m. Ale v m mezi V clav kem a Karlíkem přidali, to v m tedy nese eru!‐

 ena půjde ke knězi a  ik :

‐Otče, přicházím s problémem. Doma mám dva papouky, samičky, a ty po ad opakuji jednu a tut  větu.‐

‐Jakou větu, dceru?‐ t e se kněz.

‐No,  ik j : Ahoj, my jsme dvě cory, nechcete se pobavit?‐

‐To je ale obsc nn ,‐ vykřikne zhrozen  kněz. Pak se ale zamysl  a pov d :

‐Mo n  že bych věděl o něčem, co by v ; problém mohlo vyše&it. Doma mám dva papouky, sameky, kter  jsem naučil modlit se a  ist bibli. Přineste sv  papouky ke mně dom , d me je do klece k Frantovi a Pepovi a ti naučí ty dvě va&e nezbednice zbožnosti a modlitbám. Pak jist  přestanou opakovat tu... frázi.‐

‐Děkuji mnohokrát, ot e, B h v m to zaplať. Tohle by skute n  mohlo pomoci,‐ odpoví  ena.

Při den p minese sv  dvě papouice ke knězi dom . Když vstoupí do bytu, skute n  uvidí v kleci papouky, kte  dr i růženec a modlí se.  ena s nad en m přistoupí ke kleci a vpust  do ní sv  dvě papouice. Po několika vteřinách se z klece unisono ozve:

‐Ahoj, my jsme dvě cory, nechcete se pobavit?‐

Místnosti se rozhostí napjat  ticho. Pak se jeden &okovan  papouek pod v  na druhého a pov d :

‐Odl  růženec, Franto, na&e modlitby byly vysly&eny.‐

Otec s matkou neviděli svojí dceru t m  dva roky. Potom ji nav&tivili v jejím kr sn m nov m byt . Matka  asla nad intimním budo em, &irokou francouzskou postelí, rafinovanými &aty... Otce zas udivilo sportovn  auto a domácí kino... Matka se j  ptala:

‐Dceru&ko moje, jak sea dostala k tak mu bohatství?‐

‐Celkem jednodu&e,‐ vysvětluje dcera. ‐Jsem z stupkyn .‐

‐A koho zastupuje&?‐ t e se otec.

‐N o...‐ usměje se dcera, ‐manželky, p itelkyn  a jin  unaven  ženy, kter  zrovna bolí hlava.&lo